

Nobenega človeka še nisva srečala, odkar sva zapustila Važenbenški grad. Ondi, odkoder se odcepi od ceste na levo strma, ozka steza, ki drži do visoko v hribih ležeče rastresene vasi Trpece, vidiva staro Nančaro, ki pase kozo. Žena nabira suhljad, koza se pa veselo spenja od ene skale do druge.

Cesta se je jela nekoliko vzpenjati in dolina je postala širša. Zavijeva zopet proti zahodu in nepričakovano hitro sva v Malem št. Vidu. Vas je precej velika in leži pod goro ob cesti. Sredi vasi je hribček, na njem stoji podružnica sv. Vida. Zdi se, kakor da se vse hiše stiskajo k cerkvi. Nekatero hišo so oddaljene od vasi, raztresene po gorski rebri ob slemenu. Ozadje vasi tvori strm in deloma skalovit gorski greben z navpičnimi stenami. Slikovit pogled!

Ogledava si nekoliko cerkev in pokopališče in obstaneva pred stoletno lipo in gledava proti jugozahodu. Ob zahajajočem solncu vidiva Karavanke in Julijske Alpe, vse razpaljene in žareče v solčnih žarkih. Najvišji je orjak, mogočni Triglav, odet še ves s snegom, Mangart, Stol, Golica — vsi se bliščijo in žarijo v rdečkasti barvi. Še zadnji del pota imava pred seboj in tudi to si hočeva danes še ogledati. Da bo pa nekoliko izpremembe, hočeva mimogrede stopiti še k staremu Rupiju, ki koplje — zlato rudo. Čudiš se mogoče, a pojdi kar z menoj, da se sam prepričaš!

Pol ure južno od Mostiča, kjer pridere Krka iz ozke doline in se obrne proti jugozapadu, se razprostira trikotna ravnina — Malšentvidsko polje, od katere se odcepi že nama znana Trušenjska dolina. Kot stolp visoko, strmo in razjedeno skalovje sega kot morski rtič v ravnino, odkoder se v sivem pečevju odbija odmev valov deroče Krke, da se sliši časih, kakor da bi šumelo nešteto rojev čebel, časih kakor šumenje viharja ali kakor bolesten jok in zdihi trpečih. Kraj je samoten in divji; zdi se nama, da bodo razjedene gole skale vsak trenutek padle na naju. Pokrajina ima popolnoma planinski značaj, a kakor v nasprotje se tik naju razprostira rodovitno žitno polje.

Naokrog.

Rajaj kolo naokrog,
rajaj kolo skočnih nog!
Dokler je še leto mlado,
Vesna še gre čez livado,
rajaj kolo skočnih nog,
rajaj kolo naokrog.

Rajaj kolo naokrog,
rajaj kolo skočnih nog!
Komaj Vesna — že poletje,
za jesenjo zima spet je:
rajaj kolo skočnih nog,
rajaj kolo naokrog!

Danilo Gorinšek.

